

- 2) 36%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele określone w § 1 ust. 2 pkt 2,
- 3) 59%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele nie wymienione w pkt 1 i 2.

3. W razie wyczerpania kredytu refinansowego w banku udzielającym kredytu na cele określone w § 1 ust. 2, oprocentowanie kredytu może być ustalone powyżej stopy procentowej określonej w ust. 1 i w ust. 2 pkt 1 i 2.

§ 3. 1. Prowizja pobierana przez banki od przyznaných kredytów nie może przekraczać 2%, a od kredytu przyznanego na finansowanie inwestycji centralnej — 1%.

2. Prowizja może być pobierana jednorazowo lub w ratach w zależności od uzgodnienia z kredytobiorcą.

3. Bankom przysługuje prowizja w wysokości 2% z tytułu przyznania podlegających ulgowemu oprocentowaniu lub umorzeniu kredytów, do których stosuje się przepis art. 121 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21), udzielanych:

- 1) na cele budownictwa mieszkaniowego,
- 2) osobom prawnym i fizycznym na działalność w zakresie produkcji rolnej,
- 3) osobom fizycznym:
 - a) na zagospodarowanie,
 - b) dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci,
 - c) na zakup wózków i samochodów inwalidzkich.

4. Prowizja, o której mowa w ust. 3, nie obciąża kredytobiorców i podlega rozliczeniu na poczet podatku dochodowego banków.

§ 4. 1. Kwoty płaconych i pobieranych odsetek i prowizji podlegają zaokrągleniu do pełnych złotych.

2. Zaokrąglenie następuje w ten sposób, że końcówki w kwotach nie przekraczające 49 groszy pomija się, a końcówki przekraczające tę kwotę zaokrągla się w górę do 1 złotego.

§ 5. 1. Zarządzenie nie ma zastosowania do określonego odrębnymi przepisami oprocentowania kredytów w walutach obcych.

2. Zarządzenie nie narusza określonego odrębnymi przepisami oprocentowania kredytów, do których stosuje się art. 121 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe.

§ 6. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 4 marca 1989 r. w sprawie granic oprocentowania wkładów na rachunkach bankowych, kredytów i pożyczek oraz wysokości prowizji od kredytów udzielanych przez banki (Monitor Polski Nr 7, poz. 68), z wyjątkiem dotyczącym utrzymania w mocy § 4 ust. 3 i § 21 pkt 2 zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 29 grudnia 1988 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 37, poz. 347), z tym że w załączniku nr 2 do tego zarządzenia lp. 2 skreśla się.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

173

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 32 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1989 r. zmieniającej uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 6, poz. 58) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 9, poz. 46), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) uchwałą nr 126 Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1981 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 17, poz. 148),
- 2) uchwałą nr 113 Rady Ministrów z dnia 5 września 1983 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 31, poz. 169),

- 3) uchwałą nr 32 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1989 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 6, poz. 58)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 10 uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 9, poz. 46) w brzmieniu:

„§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1976 r.”,

- 2) § 2 uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 3 lipca

1981 r. zmieniającej uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 17, poz. 148) w brzmieniu:

„§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

- 3) § 2 uchwały nr 113 Rady Ministrów z dnia 5 września 1983 r. zmieniającej uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 31, poz. 169) w brzmieniu:

„§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

- 4) § 3 uchwały nr 32 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1989 r. zmieniającej uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 6, poz. 58) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1989 r. (poz. 173)

UCHWAŁA Nr 41 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1976 r.

w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli.

§ 1. Terenowe organy administracji państwowej zapewnią, aby czynności związane z zawieraniem małżeństw, nadawaniem imion dzieciom, jubileuszami długoletniego pożycia małżeńskiego były wykonywane w uroczystej formie, a na życzenie obywateli w godzinach pozasłużbowych oraz w dni ustawowo wolne od pracy.

§ 2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego zapewniają urzędom stanu cywilnego odpowiednie lokale przez:

- 1) przeznaczenie i adaptowanie budynków lub lokali o charakterze reprezentacyjnym,
- 2) sukcesywne uwzględnianie w projektach planów inwestycyjnych budowy nowych pomieszczeń,
- 3) estetyczne wyposażenie pomieszczeń.

§ 3. Lokale urzędów stanu cywilnego powinny składać się z sali reprezentacyjnej, poczekalni, pokoju kierownika urzędu stanu cywilnego oraz archiwum urzędu stanu cywilnego.

§ 4. 1. Kierownicy urzędów stanu cywilnego oraz ich zastępcy są obowiązani do noszenia podczas wykonywania czynności, o których mowa w § 1, zwanych dalej „czynnościami uroczystymi”, reprezentacyjnego ubioru służbowego.

2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się kierownikom urzędów stanu cywilnego i ich zastępcom ekwiwalent w wysokości 45 000 zł, wypłacany:

- 1) raz na dwa lata — w urzędach stanu cywilnego obejmujących swym zakresem działania obszar liczący powyżej 20 tys. mieszkańców,
- 2) raz na trzy lata — w pozostałych urzędach stanu cywilnego.

3. W razie zaprzestania pełnienia obowiązków, o których mowa w uchwale, ubiór służbowy lub ekwiwalent podlega zwrotowi. Ekwiwalent zwraca się w kwocie odpowiadającej proporcji okresu, przez który ubiór reprezentacyjny przestał być użytkowany do celów służbowych, do okresu, na który ekwiwalent został przyznany.

4. W razie niemożności pełnienia obowiązków określonych w uchwale z powodu choroby lub innej uspra-

wiedliwionej przyczyny przez okres przekraczający łącznie dwa miesiące w ciągu roku przedłuża się okres, na który przyznawany jest ekwiwalent, o czas niemożności pełnienia obowiązków.

§ 5. 1. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego mogą wprowadzić w urzędach stanu cywilnego, z wyjątkiem urzędów stanu cywilnego w gminach, ubiór służbowy dla innych pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy wykonywaniu czynności uroczystych.

2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się pracownikom ekwiwalent w wysokości 36 000 zł, wypłacany według zasad określonych w § 4 ust. 2. Do tych pracowników przepisy § 4 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Ekwiwalenty określone w niniejszej uchwale ulegają corocznie, począwszy od dnia 1 stycznia 1990 r., podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen detalicznych towarów i usług, założonemu w centralnym planie rocznym na dany rok, bez skutków podwyżek cen alkoholu i wyrobów tytoniowych.

§ 7. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego spowodują umieszczenie w budżetach rad narodowych środków niezbędnych na:

- 1) budowę, modernizację, adaptację, utrzymywanie i wyposażenie urzędów stanu cywilnego,
- 2) organizację uroczystych form zawierania związków małżeńskich, nadawania imion dzieciom i jubileuszy długoletniego pożycia małżeńskiego,
- 3) wypłatę ekwiwalentów, o których mowa w § 4 i 5.

§ 8. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 14 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1961 r. w sprawie dodatku dla niektórych pracowników urzędów stanu cywilnego (Monitor Polski Nr 4, poz. 23),
- 2) uchwała nr 329 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie poprawy warunków pracy urzędów stanu cywilnego (Monitor Polski Nr 66, poz. 283).